

Ďábelský Jeremy

Pokud člověk chce mít dokonalý přehled o vyráběných vozech, zejména těch adrenalinových, stras-tech ledních medvědů, či truc-štajfech Evropské komise, dobře ví, že v The Sunday Times najde sloupek Jeremyho Clarksona.

Pokud je člověk stejně postižený motoristickou vášní, ostřím humorem, střízlivým názorem na současný svět a starostí o ekologii jako náš Jeremy, má v Čechách trochu problém. Anglický nedělník je nám platný jako zmrzlému kabát.

Jenže kde jinde si opatříme naprosto nezbytné, fundované informace o migrujících žabičkách či plnokrevném dvanáctiválci, který se prý mění podobně jako Tyranosaurus rex? Však sokol stěhovavý, rexův potomek, je bezesporu nádherný pták. To mě přivádí slovy Jeremyho Clarksona k jeho titulu **Ďábelská jízda**, kterou v překladu Aleše Drobka vydalo vloni nakladatelství Dokořán.

Autorova v pořadí čtvrtá u nás vydaná a opět naprosto nedostižná publikace obsahuje nedělní sloupky Timesů z let 2011–2013. Z motoristického hlediska jsou zdánlivě naprosto pasé. Vždyť v nich Clarkson svým nezaměnitelným stylem hodnotí modely mnohdy už notoricky známé, či šlechtice, které pravděpodobně my ostatní v životě ani nepohládíme. Jenže díky Jeremymu se posléze velmi dobře dozvíme, že Ferrari 458 Italia bylo stejně lepší...

Přestože informace o tom, odkud stříká adrenalin při krocení Aston Martin Vanquish, je pro některé velice podstatná, nepřekoná vtip a moudrost v rebelantských sloupcích obsažený. Neomrzí. Pokud člověk problém vyřeší, zažívá blahý pocit, úlevu. Když se k tomu ještě málem umlátí smíchem, je to fajn. Ale dokáže-li se poučit a zamyslet (nepovinné), pomáhá to i ledním medvědům, což je nezanedbatelné pro všechny. Právě proto nás tento publicista a moderátor neustále fascinuje, což mě volně přivádí ke zprávě pro některé velmi zarmucující: stahování z kůže a čtvrcení Jeremyho Clarksona se prý odkládá na neurčito.

Karel Semelka

Foto: **archiv**